

PRZEPĘDZIĆ (4) *vb pf*

e jasne.

fut 3 sg przepędzi (1). ◇ praet 1 sg f przepędziłam (1). ◇ 3 sg m przepędził (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Popędzić, pognać (o bydle) [co (żywotne) dokąd] (1)* : Tąkże też kupiwłszy gdzie ná dole kilkádzieliąt álbo łto iáłowicz/ przepędzi ie máło dáley ná gorę/ álbo tákże báránow/ álic máło nie dwádziefiá káždego z nich do kuchniey dármo przypásć może. *RejZwierc* 111.

2. *Spędzić, przeżyć jakiś okres czasu [co] (2)* : Ale náłz Pan [...] iáko ten co czytał/ y przez dżiwne łzczęściá łtopnie bieg lat łwych piérwłszy przepędził: [...] kiedy mówić pocznie/ ztym łercem [...] / iákoby Diołcoridá álbo Theophráftá z ręku dopiéruczko puścił *Oczko* A3; *Vporna/ niebełpieczna/ á przykra młodości/ Przepędziłam cię w wielkiéy łwéy niebełpieczności. GosłCast* 56.

3. *Wbić coś ostrego [co przez co] (1)* : To wyrzekłszy [*Menelaus*] wystrzelił oszczep i uderzył Parisa prawie na tarcz, iako był umierzył, I przepędził ji przez tarcz i przez blach kowany, A ten sie nazad cofnął i został bez rany. *KochMon* 31.

Synonimy: 1. odegnać, odpłoszyć, pognać, przegnać; 2. przeżyć; 3. wbić.

Formacje współrdzenne cf PĘDZIĆ.

Cf PRZEPĘDZISKOT, PRZEPĘDZONY

LWil